

Orlęta Lwowskie

Mianem *Orląt Lwowskich* określa się młodych mieszkańców Lwowa, którzy w listopadzie 1918 bronili miasta przed oddziałami wojsk ukraińskich. Młodzi ochotnicy walczyli też na przedpolu miasta z Armią Czerwoną w czasie wojny polsko-bolszewickiej latem 1920 roku. W skład ochotniczych wojsk polskich wchodził uczniowie, studenci, robotnicy, urzędnicy, chłopcy i dziewczęta.

Walczono najpierw praktycznie gołymi rękami, później – już ze zdobytą na wrogu bronią. W sumie w walkach po stronie polskiej brało udział 6022 osoby, spośród których 1421 nie przekroczyło 17. roku życia, zaś najmłodszy Jaś Kukawski, miał zaledwie 9 lat. Jeden z nich, 13-letni Antoś Petrykiewicz został najmłodszym w historii kawalerem Orderu *Virtuti Militari*. Walczył w oddziale „Straceńców” por. Romana Abrahama. Swoją ostatnią bitwę Antoni stoczył na obrzeżach Lwowa w walkach o Persenkówkę, w czasie których został ciężko ranny 23 grudnia 1918. Zmarł w szpitalu na Politechnice Lwowskiej¹ 14 stycznia 1919 r., dwa dni później został pochowany na Cmentarzu Łyczakowskim.

Również **Jurek Bitschan**, polski gimnazjalista i harcerz walczył w obronie Lwowa, miał 13 lat, jak zginął. Zginęło 318 z 330 walczących ochotniczo Orląt Lwowskich.

Antek Petrykiewicz

Jurek Bitschan

Najważniejsze osoby, które walczyły za wolność:

Antek Petrykiewicz – 13 lat

Karol Józef Baczyński – 71 lat

Mieczysław Boruta-Spiechowicz – 91 lat

Jaś Kukawski – 9 lat

Helena Grabska – 15 lat

Jerzy Bitschan – 14 lat